

ปีที่ 41 ฉบับที่ 14641 วันพฤหัสบดีที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2561 หน้า 14

องค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติ (นาซา) ของสหรัฐอเมริกา มีแผนสำรวจ "ยุโรปา" ดวงจันทร์ของดาวพฤหัสบดีเพิ่มเติม โดยกำหนดจะส่งยานสำรวจ "ยุโรปา คลิปเปอร์" ออกเดินทางในช่วงใดช่วงหนึ่งระหว่างปี 2022-2025 นี้ หลังจากนั้นก็จะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพื้นผิวของยุโรปาเพิ่มเติมด้วยภารกิจสำรวจพื้นผิวที่ใช้ชื่อในเวลานี้ว่า "ยุโรปา แลนเดอร์" ต่อไป

นักวิทยาศาสตร์ของนาซากาดหวังว่าภารกิจสำรวจดวงจันทร์ยุโรปาดังกล่าวนั้นจะเปิดทางให้นาซาจัดส่งยานสำรวจทะเลใต้แผ่นน้ำแข็งของยุโรปา เพื่อค้นหาร่องรอยของสิ่งมีชีวิตต่างดาว ดังนั้น จึงเริ่มต้นประมวลข้อมูลเท่าที่มีอยู่และออกแบบยานเพื่อการสำรวจท้องทะเลใต้แผ่นน้ำแข็งของยุโรปาแล้วในเวลานี้

แม้ว่าพื้นผิวของยุโรปาจะถูกสาดด้วยแก๊สมันตากาพรังสีจากสนามแม่เหล็กของดาวพฤหัสบดีอยู่ตลอดเวลา แต่บริเวณพื้นผิวยุโรปายังคงมีอุณหภูมิเย็นจัดถึงกว่า -173 องศาเซลเซียส มหาสมุทรของยุโรปาจึงเหมือนถูกปกป้องจากแผ่นน้ำแข็งที่มีความหนาเฉลี่ยระหว่าง 8 กิโลเมตร จนถึงราว 24 กิโลเมตร นักวิทยาศาสตร์ไม่เพียงต้องการมองหาสิ่งมีชีวิตเท่านั้น ยังเตรียมศึกษาพื้นทะเลดังกล่าวด้วยว่ามีองค์ประกอบทางเคมีอย่างไรจึงสามารถหรือไม่สามารถรองรับการเกิดและวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตได้

แอนดี เคลซ วิศวกรประจำห้องปฏิบัติการเจท โพรพัลชัน (เจพีแอล) ของนาซาในเมืองพาสาดนา รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา บอกว่า เพื่อให้สามารถเข้าถึงโลกใต้ทะเลของยุโรปาได้ นาซาจำเป็นต้องใช้ยานหุ่นยนต์ที่มีความสามารถในการละลายหรือตัด-เจาะแผ่นน้ำแข็งหนาดังกล่าวได้ ยานหุ่นยนต์ดังกล่าวอาจต้องติดเรือดำน้ำไปด้วย หรือไม่เช่นนั้นก็ต้องเป็นยานโรเวอร์ที่สามารถขับเคลื่อนไปตามด้านใต้ของแผ่นน้ำแข็งได้ หรืออาจเป็นยานแลนเดอร์สำหรับร่อนลงจอด ซึ่งเมื่อเจาะผ่านแผ่นน้ำแข็งแล้วสามารถจมลงสู่ก้นทะเลของยุโรปาได้

นักวิทยาศาสตร์ประเมินกันว่าอุณหภูมิใต้แผ่นน้ำแข็งของยุโรปาไม่น่าจะ เป็นปัญหาเท่าใดนัก เพราะคาดว่าจะอยู่ที่ราว 0 องศาเซลเซียสเท่านั้น แต่ที่เป็นปัญหายากกว่าก็คือ สภาพความเค็มของมัน

เควิน แอนด์ นักวิทยาศาสตร์ดาวเคราะห์ของเจพีแอล กล่าวว่า อาจมีความเค็มสูงกว่าน้ำที่เค็มจัดบนโลกมาก และปัญหาที่จะเพิ่มเติมเข้ามาก็คือ

มีโอกาสสูงมากที่จะมีส่วนผสมของกรดซัลฟูริกอยู่ด้วย ดังนั้น ยานสำรวจที่จะส่งไปสำรวจใต้ทะเลยุโรปาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความทนทานต่อการกัดกร่อนทั้งต่อตัวยานและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ภายในด้วย นอกจากนี้ ยังต้องเจอกับปัญหาแรงกดดันที่สูงมาก คาดกันว่าบริเวณพื้นทะเลของยุโรปาจะมีความกดดันมากกว่ากับบริเวณก้นของ มาเรียนา เทรนซ์ ซึ่งเป็นจุดต่ำสุดของมหาสมุทรบนโลก

แอนดี, เคลซ และเพื่อนร่วมทีมระบุว่า ทางที่ง่ายที่สุดเพื่อการสำรวจใต้ทะเลยุโรปา คือการใช้ด้านใต้ของแผ่นน้ำแข็งเป็นเส้นทางในการสำรวจ (เหมือนการวิ่ง "บน" แผ่นน้ำแข็ง เพียงแค่กลับหัวลงด้านล่างเท่านั้น) ด้วยวิธีนี้ตัวยานไม่จำเป็นต้องต้านแรงเคลื่อนไหวของกระแส น้ำ ซึ่งจะเกิดขึ้นหากใช้เรือดำน้ำในการสำรวจ สามารถควบคุมทิศทางได้ ไม่นานหรือกระแทกเข้ากับสิ่งใด ที่สำคัญก็คือ ใต้แผ่นน้ำแข็งยังเป็นจุดที่ดีเป็นพิเศษสำหรับการค้นหาสิ่งมีชีวิต เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับบนพื้นโลก ที่มีสาหร่ายและจุลินทรีย์จำพวกหนึ่งปรากฏยึดตัวมันอยู่กับแผ่นน้ำแข็งด้านบน

หลักการดังกล่าวเป็นที่มาของ "บรูอี" (BRUIE -Buoyant Rover for Under-Ice Exploration) หรือ ยานโรเวอร์ลอยตัวเพื่อการสำรวจใต้แผ่นน้ำแข็งที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในการทดลองกับทะเลสาบที่เป็นน้ำแข็งในรัฐอลาสกา ที่ถูกออกแบบมาเป็นพิเศษก็คือส่วนล้อ ซึ่งด้านในมีลักษณะคล้ายล้อยางเดือน แต่มีส่วนหน้าที่ประกอบด้วยครีบลโลหะสำหรับตะกุกและป้องกันไม่ให้ล้อเดือนลึกลงไปในน้ำแข็งจนติดแข็งอยู่กับที่

เวอร์ชันของ "บรูอี" ที่จะส่งขึ้นไปสำรวจยุโรปานั้นจำเป็นต้องติดไปกับยานหุ่นยนต์ซึ่งจะทำหน้าที่เจาะแผ่นน้ำแข็ง ดังนั้น ตัวยานสำรวจจึงต้องไม่ใหญ่มาก ขนาดที่กำหนดไว้คือเพียง 18 นิ้ว หรือต่ำกว่าเท่านั้น นอกจากนั้นส่วนล้อยังจำเป็นต้องออกแบบให้พับเก็บได้ เพื่อให้ง่ายต่อการเคลื่อนย้าย และจำเป็นต้องไม่มีสายเคเบิลเพื่อการติดต่อสื่อสารและการควบคุม เหมือนเวอร์ชันที่ใช้ทดลองกันอยู่ในเวลานี้

ในการทดลองสำรวจปล่องกลาเซียร์ที่อลาสกาเมื่อเร็วๆ นี้ "บรูอี" สามารถลงไปได้ลึกถึง 160 ฟุต

ทีมงานเตรียมการทดลองครั้งใหม่เพื่อให้ได้ความลึกถึง 1,000 ฟุต หรือราว 305 เมตร ใต้ทะเลน้ำแข็งของอลาสกาโดยไม่ต้องมีสายเคเบิลในเร็วๆ นี้ จึงถือว่าประสบความสำเร็จโดยสมบูรณ์

